

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia: BRAȘOVU, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Adresă: Brașov, piața mare, Târgul Inului Nr. 30.
Inserate mai primese în Viena: R. Mosse, Rosenstein & Fogler (Otto Haas), H. Schall, Alois Herndl, H. Dais, A. Oppel, J. Domberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Dabbe; în Hamburg: A. Sieser.
Prețurile inserțiilor: o serie garmond pe o coloană 8 cr. și 80 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tariful și învoială.
Reclame pe pagina a III-a o serie 10 cr. v. a. s. 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU XVI.

„Gazeta” este în fiș-careți
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și strălăutate:
Pe un an 40 franci, pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumă la toate oficiile poștale din țară și din afară și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrațiune, piața mare, Târgul Inului Nr. 30 etagiul I.: pe un an 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a. s. 15 bani. Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 113.

Brașov, Mercuri, 26 Mai (7 Iunie)

1893.

Brașov, 25 Mai v.

Multă abuzază Fanariotii unguri de paciința poporului nostru. Ei nu se mulțumesc cu atâta, că-lu exploatează după plac și-lu stăpânesc în modulul celu mai despotice, der cu multă crușime lovesc mai ales în caracterul, în onora și demnitatea lui națională. Și în acestu cercu alu tristei sale activități, totu Fanariotul este unu dēu, totu slujbașul ungurescu se bucură de o nețermurită libertate, ca și cum fiă-care ar avē sē stăpânescă peste unu „satū fără de căni”.

Aceste idei ni-au trecut prin minte, când amu cetitū raportul de mai josū, din pašaliculū Făgărașului.

Intr'unu comitatū locuitū de 95% Români și 5% veneticū, viceșpanulū propune, ēr adunarea comitatensă, ca „representanta populațiunei din comitatū”, primesece a se vota guvernulū încredere pentru politica sa bisericescă, în timpū ce cu căteva dēle înainte, populațiunea aceluiași comitatū, în adunarea de protestare a Românilorū, se pronunță solemnū în contra politicei bisericesci a guvernulū și cu totă hotărîrea protestă în contra ei.

Nu este ore acēsta o ironiă din cele mai mari? Votulū primū se primesece și are trecere înaintea celorlū de susū, pentru-că este votulū argașilorū guvernulū și alū veneticilorū, reprezentați prin 5% a locuitorilorū din comitatū; celui de alū doilea însē nu 'i se dă nici o atențiune, ba încă e în nume de rēu luatū, pentru-că este votulū Românilorū, reprezentați prin 95% a locuitorilorū din comitatū.

Mai multū: pentru ca batjocura sē fiă și mai mare, viceșpanulū aceluiași comitatū, locuitū așa dīcēndū exclusivū de Români, face moțiunea, de-a se cere reformarea camerei magnașilorū, — lucru, ce nici în comitatele cele mai guvernamentale, locuite în

preponderanță de Maghiari, nu s'a făcut până acum, decât dōră în 2—3. La Făgărașū însē, și acēstă moțiune e primită și votată, măcarū că prin ea se țintese la întărîrea puterei arbitrare a guvernulū, — a acelu guvernū, contra căruia Români din comitatulū Făgărașului, alături cu trații lorū de pretutindenea, s'au pronunțatū de atâtea-ori și atātū de categoricū.

Etă ce insēmă la noi așa dīsele „representanțe comitatense”? Etă cum sciu aceste „representanțe” sē represinte dorința și voința populațiunei din comitatū!

Adevēratū, că în „representanța” comitatensă dela Făgărașū, Români încă ocupă unū locū însemnat, mai însemnatū ca în ori care alt comitat din țēră. Der ce sē-i faci, decât acești Români înțelegū conclusele conferențelorū nōstre naționale tocmai întorsū. Unde arū trebui sē fiă pasivi, ei se „distingū” printr'o activitate febrilă, ca de exemplu la alegerea de deputatū din cerculū Arpașului; unde însē ar trebui sē fiă activi, cum ar fi pe tērēmūlū luptelorū municipale, ei se „ilustrăză” printr'o pasivitate numai ca ea.

Escepțiune facū căți-va bărbați de inimă, cari și aici, ca și în comitatulū Hunedōrei și alū Caraș-Severinulū, luptă cu totă bărbăția și-și implinesc datorința cu onōre. Ce tolosū însē, decât majoritatea celorlalți, prin condamnabila lorū nepăsare, paralizēză nobila luptă a celorū dintēiu!

In astfelu de împrejurări nu avemū sē ne mirāmū, decât nisece funcționari neconșiențioși cutēză dīua mare sē întōrcă lumea pe dosū și sē jōce va banque pe socotēla nōstră. Dēcă noi însi-ne nu respectāmū luptele nōstre și nu le susținemū după cuviință, apoi cum mai putemū aștepta sē le respecteze străiniū?

După purtarea lorū de ađi, paciinții Români din comitatulū Făgărașului ar trebui sē se bucurē,

că nu suntū tractați încă mai rēu, de cum suntū. Ce s'ar întēpla, de exemplu, dēcă atotū-puterniculū lorū viceșpanū ar veni într'o bună diminetă cu propunerea, ca totū Românilū din comitatū sē fiă trasū în furci?

După usulū de până acum, negreșitū propunerea ar fi primită și Români Făgărașeni ar trebui sē-și plece capulū și sē se supună, căci altfeiu prea ușorū arū putē cădē în primejdia, de-a nu li-se mai dīce, că suntū „unū poporū de ordine”. Apoi dēcă ei suferū cu atâta paciință, ca nisece simpli funcționari sē le gonescă limba din tōte cancelariile, ba încă sē le schimbe și numele, făcēndū din Paraschiva — „Piroska” etc., — cine ar mai și crede, ca ei sē facă opozițiā chiar „Măriei Sale” d-lui viceșpanū?

Nu-i vorbă, în împrejurările nōstre de ađi, nu le este greu funcționari unguresci de-a merge cătū de departe cu despotismulū lorū. Mai greu ne este însē nouē, fiind-că ne vedemū călcați în piciorē de ei și cu tōte acestea, cestiunea solidarității și a organizațiunei nōstre interioare, dela care singurū amū putē spera unū ajutorū, este considerată ca o cestiune de a doua ordine. Aci zace pricina rēului!

CRONICA POLITICA.

— (25) Maiu.

De o vreme încōce Maghiarii și organele lorū de publicitate suntū cuprinși de frigurile grandomaniei. C'o bolnavă fantasiā ei scotū din infernulū patimilorū lorū fantome și duchuri schimosite și prin o presă degenerată și de scandalū debiteză la adresa popōrelorū nemaghiare cele mai murdare neadevēruri și minciuni. Ca sē orbescă ochii lunei, acēstă presă presentă situația internă a monarchiei în colorī fōrte curiose. Pe fiă care pasū, în fiă-care unghiu alū țērii multū drăgostiții nōstri, nu se poticesc decātū de panslavistū, dacoromaniștū etc. „Ma-

gyar Hirlap” sorie, de pildă, că Viena s'apropie de Petersburg, că Slovaci faoū „scandaluri” la consorierea băeșilorū pentru Kisdedovuri, că Liga s'a aliatū cu „Republique Française”, că panslavismulū a cuprinsū tōte păturile poporului slovacū, că Dacoromâni suntū saturați de maghiarofobiā, că Metropolitulū Mironū dela Sibiu a încetatū de-a mai fi „moderatū”, că chiarū și Vaticanulū s'a apropiatū de puterniciū dela Neva. Ce tristă și descurajătoare privelisece! Față cu aceste curente „primejdiōse” pentru monarhiā, — unde este mântuirea? Nu sciti? Lăsați sē v'o spunā „Magyar Hirlap”: „Este oea mai mare nebuniā și absurditate a-ți inchipui o astfelu de politică, care ar cerea sē ridice monarhia pe ruina Ungariei, fiindōă puterea, punctul de gravitate noi suntemū (Maghiarii). Cu noi se va ridica, der cu noi va și cădē monarhia habsburgicā. Aceia, cari ne supēră pe noi, ori permitū sē fimū jigniți, nu suntū pășitorii, ci adevērați dūșmani ai monarchiei habsburgice; nu suntū sprigintorii, ci tradători adevērați ai dinastiei habsburgice”. Ei, ce mai vrei?! Voi Români, Slovaci, Sērbī, Croați, și toți cari nu cāntați Osuale politice de desnaționalizare a Maghiarilorū, sunteți „tradători adevērați ai dinastiei habsburgice”. Voi, cari nu glorificați, poita degenerată a infectului șovinismū ungurescu, sunteți „dūșmanii monarchiei habsburgice”. Voi, cari iubiti libertatea și neatēruarea națiunei vōstre, sunteți, mai scurtū dīsc, „tradători de patriā!”. Etă mexima pressei maghiare, etă principile de cari suatū călânziți sbirii popōrelorū nemaghiare din statulū Sf. Stefanū. In fața acestorū abnormițăi, ce sē dīcemū noi cei asupriți? O rugare amū avē: sē se indure visterniciū statului a clădi încă unū balamucū, unde sē încapă și cocoșii smintiți de pe la sfērlezele unguresci.

Din incidentulū desbaterilorū din camera magnașilorū asupra proiectului de lege despre regularea salarielorū învēșitōresci, foia sērbescă „Branik” sorie următōrele: „In ședința din 7 (19) Maiu o. a camerei magnașilorū s'a pusū la desbatere proiectulū de lege despre re-

FOELETONULU „GAZ TRANS.”

ESCURSIUNI

pe munții Tērei Bārsel și ai Făgărașului

de

Ioanū Turcu.

I. Buceciulū cu vērfulū „LA OMŪ”. Înălțime de 2508 metri. Munți stāncōși.

(Urmare).

Dela Strunga, cu unū ocolū mai mare, întorcēndu-ne spre stānga, am coborītū în Ialomīța, unde mai întāiu am datū la casele burlacului. Adecă aci locuiesc unū economū de oi, care se vede, că a burlacitū, (a rēmasū nelusuratū) multū timpū. Acesta avea case de locuitū și și clădiri economice.

Indatā ce am ajunsū acolo, eșirā înaintea caselorū vre-o doi moșnegi bētrāni, cu nisece bārbi mari, albe, care de care mai în disordine. Li-am datū bētrānilorū „bunā sēra” și înaintēndū pe lāngā Ialomīța în susū, am datū la o

strimțōre de stānci ce se înalță la drēpta și la stānga Ialomīței. Cele din drēpta se înalță cum mergi, dreptū în susū, ēr cele din stānga suntū tare aplecate spre vale, așa, de cugeți, că acuma, acuma stau sē-și cadā în capū.

Prin acēstă schimbare, cu unū straniu simțēmēntū de respectū și sfīelā, ce ni-lū impunea formațiunea atātū de sēlbatică și amenințātōre a locului, fuaintēndū, mereu am ajunsū în fine, pe la 7 ore sēra, la „Schitū”, unde este o mănăstire de lemnū, clăditā pentru vre-o căți-a pusnici, în gura colosalei peșteri, ce se aflā aici, în muntele de pe partea drēptā a cursului apei Ialomīța.

Față de mănăstire, pe partea stāngā a Ialomīței, se ridică dreptū în susū o considerabilā formațiune de stānci, pe vērfulū căreia se vede așēdatā o simplā cruce de lemnū, ce se dīce, că este pusā acolo intru amintirea unui pusnicū (cālugarū) dela Schitū.

Despre acēstū călugărū se dīce, că suindu-se sē-și facū obișnuita rugăciune

pe acēstū vērfulū, și apropiindu-se prē tare de marginea colțului, a amēșitū și cu unū țipetū desperatū, cădēndū din o înălțime atātū de mare josū în Ialomīța, s'a făcutū totū prafū. Ialomīța atuncī, roșită de sangele lui, la jēlittū multū și-lū plānge și ađi cu murmurulū sēu bocitorū, ce se aude în continuu, eșindū din acēstā afundime. In amintirea acelei victime, călugării i au ridicatū o simplā cruce de lemnū, pe vērfulū de unde a cădūtū, care cruce se înlocuiesc de pusnici, după necesitate, din timpū în timpū cu alta, așa, ca acelu locū nici odatā sē nu fiā fără cruce.

După acēstā întēmplare atātū de nenorocită, — dīce mai departe legenda — partea de din susū a stāncilorū s'a apropiatū așa de tare una de alta, încātū numai apa Ialomīței mai putē curge pe acolo, și multā vreme n'a pututū trece nimeni prin acēstā strimțōre, nici ohiar pasērea în sborū.

Stāncile din partea de din susū a peșterei, dincōce și dincolo de Ialomīța,

formāndū o infundăturā, o strimțōre, prin oarea eurge Ialomīța, suntū tare apropiate una de alta. Prin strimțōre în susū, când nu este apa Ialomīței mare, pōte trece și omulū, de unde apoi eșindū, dā în frumoșele poeni de de-asupra, din muntele Bātrāna.

Peștera de aici are douē părți, una mai mare ca cealaltā. Partea din-afară este fōrte mare. In frontulū ei, înlāntru, sub boltitura de stāncā, este clăditā unū șirū de case de lemnū cu o pōrtā în mijlocū, așa că acēstū șirū de case, în cari suntū chiliile călugărilorū, închide cu totulū intrarea în peșterā. In peșterā pōți intra numai pe pōrta din mijlocū a acestorū case. Pe acēstā pōrtā amū intratū și noi. Unū călugărū, care ne eși înainte indatā ce sosirāmū aici la Schitū, ni-a condusū prin chilii, cari partea cea mai mare erau gōle, avēndū în ele dreptū mobilierū căte unū scaunū, o laviță și căte unū mare patū de lemnū poditū (prieu).

Indatā lāngā aceste case în peșteri

gulara salariilor învățătorilor confesionali. Un punct al acestui proiect dispune, că îndată ce statul ajută materialicește v'ro școală de ale confesiunilor, guvernul — decă află de bine — pe acea școală o poate declara și străforma în școală de stat. Noi am arătat, încă pe când se debătea numitul proiect în casa deputaților, că de primedios este el pentru școlile noastre confesionale și cu deosebire cât de fatală deveni el prin amendamentul propus de contele Apponyi la punctul despre ajutorul din partea statului. Apoi cu toate acestea, când acest proiect atâta de păgubitor pentru școlile noastre confesionale se aduce înaintea casei de sus, în care sunt membri și patriarhul și episcopii sârbesci; cu toate acestea nu-l află nici pe unul acolo, unde trebuie să fie, ca să glasă în potriua unei atâta de fatale reforme pentru școlile noastre confesionale; astfel baremi se arate și prelații noștri, că le zace la inimă interesele acestor așezăminte străbune sârbesci, — apoi măcar de ar fi fost contravotați. Atunci baremi ar fi putut dice poporului lor: Am votat contra și ni-am mântuit duhul nostru. Dér arhierilor noștri nici prin gând nu le-au venit să ridice vocea contra unei astfel de reforme a guvernului unguresc, oi lăsar pe arhierii români, ca deșii singuri să represinte ortodoxia în casa magnaților, — și decă acest lucru o să mergă totu așa, atunci în cele din urmă Ungurii vor uita, că în casa de sus a Ungariei, au loc și episcopii ortodocși sârbi. Dreptul episcopilor sârbesci de a fi membri ai casei de sus, decă se va face totu așa, va deveni în cele din urmă un drept învechit. — E trist, când un catolic fanatic, ca contele Ferdinand Zichy, e silit să observe, că confesiunile nu sunt în deajuns reprezentate în casa de sus a Ungariei. Cuvincios ar fi, decă episcopii noștri ar lua pildă și ar privi la acești trei arhierii români: la metropolitul Miron Romanul, la episcopii Ioan Meșianu și Nicolae Popea, cari au votat contra acestui proiect al guvernului, cerând a se lua dela ordinea de zi. *Așa se apără școlile și poporul său!*"

SCIRILE ȚILEI.

— (25) Mai.

Investitura Metropolitului primat al României, s'a făcut Vinerea trecută în palatul regesc din București. În sala tronului, unde se aflau toți miniștrii, toți înalții prelați, afară de Mitropolitul Moldovei, înalții demnitari ai statului, primarul capitalei și consiliul comunal, M. S. Regele, primind o cârja arhierescă din mâinile ministrului cultelor și înmânând-o noului Mitropolit,

roști o frumoasă cuvântare, la care Mitropolitul Ghenadie răspunde prin o cuvântare plină de înalte vederi și simțiminte creștinesc. Apoi M. S. Regele se coboară de pe Tron și sărută mâna Mitropolitului, felicitându-l călduros. A. A. LL. Regale principele Ferdinand și prințesa Maria veni așa cum se vede pe I. P. S. Ghenadie, apoi urmară președinții Camerei și Senatului, miniștrii și toți cei de față. Mitropolitul fu condus cu același ceremonial la Mitropoliă, unde se celebră un serviciu divin. Apoi S. Sa arhierul Pimen înu o frumoasă cuvântare, la care Mitropolitul răspunde din ușa altarului, dându binecuvântarea sa arhierescă tuturor credincioșilor de cari biserica era plină.

—x—

Frignonirea comitatului central. Cetim în „Tribuna“ de azi, că în cauza Memorandului au mai fost ascultați d-nii: George Popă de Băsești Lucia trecut, Dr. Teodor Mihali în Deșiu și Reverendissimul d-nu Basiliu Rațiu, vicarul Făgărașului. Intrebările și răspunsurile identice cu ale celorl'alți domni membri, ascultați deja. La provocarea judelei de instrucție, ca să subserie protocolul, vicarul Rațiu a refuzat subscrierea din causă, că fasiunile nu s'au luat în limba română.

—x—

„Nu vom jura unguresc!“ Cetim în „Budapesti Hirlap“, că trei dintre clericii seminarului evangelic din Pöjont, cari au fost sortați la miliția, au declarat oficerului, care voia să le dea jurământul în limba maghiară: „Noi nu vom jura unguresc, ci în limba noastră slovacă, ér decă asta nu s'ar pute, atunci mai bine nemțesc; unguresc însă la noi un casu“. Faptul acesta dice numita fôia, a scandalizat pe oficeri, dér cu toate acestea dorința celor trei tineri clerici slovaci s'a împlinit: li-s'a dat jurământul în limba slovacă. Dér, ce se vede? Patrioticii profesori de teologie au pornit cercetare disciplinară contra bravilor clerici și drept pedepsă, ei au fost lipsiți de orice ajutor al institutului, avertisându-i totu odată „că la cea mai neînsemnată manifestă de panslavism vor fi isgoniți din seminar“ — Mare ticăloșie! Adecă justa pretensiune a tinerilor clerici slovaci de-a li-se da jurământul în limba lor maternă însemneză panslavism? Degenerați și negri la inimă trebuie, că sunt acei dascăli cari, decă adevărul grăesc „Bud. Hirl.“, au pedepsit în mod așa de neuman pe bravii tineri clerici, cari n'au greșit nimic deoată și-au susținut dreptul de limbă.

—x—

Resultatul alegerilor sârbesci, după cum se anunță din Belgrad, este următorul: 120 radicali, 10 progresiști, 1

liberal și trei balotagie. Radicalii au avut atâta în orașe, cât și în districte 203,932 voturi; progresiștii au avut 26,012, adecă cu 6000 voturi mai puțin ca la alegerile precedente.

—x—

Br. Ioan Stîrcea, după cum anunță „Gazeta Bucovinei“, a fost numit de către M. Sa monarhul, atașat la ambasada austro-ungară din Berlin.

—x—

Exregina Natalia în Petersburg. După soirile sosite în capitala sârbescă, exregina Natalia, înainte de-a se întoroe în Biaritz, va merge din Sinaia la Petersburg, unde este invitată de familia împărătescă a Rusiei. În Petersburg ea va petrece câte-va zile ca oșpe a țarului

—x—

Elisée Reclus, celebrul geograf francez, a plecat la la Plata, ca să facă descrierea Braziliei. Acesta va forma al 19-lea volum al operei lui Reclus.

—x—

Puşca Lebel. Din Paris se depeșeză: Raportul tehnic al generalului Dodds asupra operațiunilor din Dahomey constată, că cartuşele puşcii Lebel n'au suferit nici o alterațiune; timpul nu le-a făcut să pierdă nici una din calitățile lor. Trupele, cari au întrebuințat puşca de puşcă ordinară, au suferit mai mult, deoată cele cari au întrebuințat puşca de puşcă fără fum.

—x—

Musica orășenească, din cauza timpului ploios, nu au cântat aseră pe promenada de jos, ci va cânta Mercuri 7 Iunie după amiază la 6 ore.

Adunarea comitatensă din Făgăraș.

Făgăraș, 3 Iunie 1893.

Despre decursul ședinței generale ordinare a comisiunii municipale a comitatului Făgărașului, din 30 Mai 1893, vă comunic următoarele:

După ce la 10 ore a. m. fișpanul Guido de Bausnern, deschise ședința, la raportul d-lui vice-span, luând cuvântul avocatul Nicolau Garoiu, ceru: că deorece în raport se dice, că „vizitându cancelariile notarilor comunali și cercuși s'a putut constata, oștecare progres, deși în privința acesta este încă mult de dorit“, d-lu vice-span să binevoescă la proxima adunare ordinară a arăta mai detaliat, că unde și ce ar mai fi de dorit, ce măsuri s'au luat și cu ce rezultat?

Referitor la comunicațiune, d-lu vice-span constată, că „drumurile comitatense, cari mai toate au însemnate strategice, se află în stare bună și se susțin cu mari cheltuieli, la cari contribu și statul cu o sumă de totu neînsemnată“, vorbitorul Garoiu a cerut, că

tocmai din motiv, că mai toate drumurile au însemnate strategice, acestea drumuri să se susțin numai de stat și în acest sens să se și înainteze o cerere către d-lu ministru de comunicațiune.

În fine, vice-spanul amintesc și „dauna simțitor materială, ce au suferit comunele prin aceea, că dreptul de cârciumărită nu s'a dat în arândă comunelor, și această procedere parțială în deosebi a fost și este foarte bătătoare la ochi, mai ales în ce privește arândă din cercul Arpașului, căci cu comunele acestui cerc s'au fost încheiat deja și contractele de arândă și comunele au fost și intrat în eseriarea dreptului de arândă și cu toate aceste în 11 Ianuarie a. o. contractele simplaminte s'au delaturat, luându-se acel drept comunelor“.

La acestea d-lu avocat Garoiu observă, că această constatare este bătătoare la ochi, dureră și dăunătoare nu numai față de cercul Arpașului, ci față de întregu comitatul, cu care d-lu ministru a procesat în modul cel mai vitreg. Sunt cunoscute ordinele cele stricte ale d-lui fișpan către primpretorii cercuși și cum aceștia au eseriutat cea mai mare presiune asupra comunelor, ca ele să facă cât mai mari oferte de arândă. Comunele, pe baza ordinilor d-lui fișpan, și creștându asigurărilor și promisiunilor întărite și cu jurăminte din partea unor primpretori, au și făcut oferte, ce au întrecut toate așteptările, ba unele comune au făcut oferte de accisuri pentru beuturi, ce nici nu se consumă în acelea, — cu toate acestea contractele cu comunele nu s'au aprobat.

Acesta procedere neonestă, pe lângă aceea, că a lipsit comunele de eseriarea dreptului de cârciumărită și li-a luat posibilitatea de a pute ave și ceva venit, li-a mai adaus și dauna, căci avându eraricil esagerate oferte ale comunelor, aceste oferte în viitor, decă nu se vor mai urca, dér de vre-o reducere greu va mai pute fi vorba. Este — dice vorbitorul — secret public astăzi, că archiva d-lui ministru este plină de raporte oficiose și private, epistole și depeși, din cari s'ar pute foarte bine cunoșce, cari au fost acei binevoitori ai comitatului, la a căroră propunere toate comunele din comitat au fost lipsite de dreptul arende de cârciumărită.

Vorbitorul ar fi dorit, ca părerea de rău a d-lui vice-span pentru arândă, să se fi estins nu numai asupra cercului Arpașului, ci și asupra întregului comitat. Propune deci, ca să se îndrumeze d-lu vice-span a cere deslușiri dela d-lu ministru pentru procederea urmată față de acestu comitat în cauza arândă dreptului de cârciumărită, să se roge a abdice contractele arândășilor de azi și a li da acela, măcar cu începutul anului 1894, comunelor. Pe lângă aceste observări, ia raportul d-lui vice-span la cunoștință.

Vice-spanul a dat unele deslușiri despre cancelariile notarilor și despre speșele de drum, ce le portă statul, ér față de regale se amână pertractarea meritorie, fiind în această privință pusă la ordinea țilei o altă propunere de sine stătătoare.

La raportul președintelui sedrii orfanale, avocatul N. Garoiu dice, că deși față de acela n'are vre-o observare, dér i s'a dat ocaziune a se convinge despre modul și tendința, cum se resolve actele de rămasă din partea sedrii orfanale și cu deosebire din partea d-lui asesor Benedek Arthur, carele se vede a-si fi propus maghiarisarea tuturor numelor, nu numai a celor din botez, ci și a celor de familie, ceea ce este un abuz, o căloare de lege, căci nu este nimăru permis a schimba numele de botez, cu atâta mai puțin cele familiare.

Avisalonu Mucea din Tohanul vechiu a cerut schimbarea numelui de familie

se află biserica mănăstirei, ce este clădită din lemn și n'are nici o legătură cu casele dela front. Am încungiurată biserica, apoi am intrat cu călugărul și înăntu. Este micuță și simplă biserica, dér pentru locul, unde este clădită, e totuși destul de spațiosă și bine întocmită.

Când am fost noi, erau instalați aci patru pusnici, al căroră șef, seu stariț, era părintele Ghervasia, un călugăr bătrân, cu o barbă albă, care de altfel era foarte simplu și sâracăcios îmbrăcat. Părintele Ghervasia ne spuse, că și ceilalți pusnici sunt îmbrăcați totu ca și el, cu camilafă seu căciulă pe cap, cu o simplă haină lungă pe de-asupra, și în picioare opinci. Ne spuse, că ei trăsesc aci din mila, ce o capătă dela omeni, avându și un micuț salariu, ce-l primesc dela stat. Li-am dat și noi câte ceva și ni-am înscris numele într'o carte, ce ni-a prezentat pusnicul.

Am aprins apoi câteva făclii și am înaintat prin peșteră, prin mijlocul căreia curge un părușu. Am

privit cu de-amăruntulă largă și de totu spațiosă ei boltitură, în care ar pute încăpe prea ușor încă vre-o cinc seu șese biseric. Astfel înaintându prin peșteră, am ajuns la un loc, unde boltitura peșterii se contrage într'atâta, că de aci încolo se vede numai o gaură, prin care ese din munte apa părușului.

Călugărul ne spuse, că pe această gaură, pe brânci, se bagă unii și mai încolo, căci decă trec de aci lungime de 4—6 metri, se face o peșteră cu mult mai mare ca cea din afară, în care, cu mare băgere de sémă, încă poți umbra, avându făclii aprinse. Apoi ne spuse, că și călugării, când sunt atacați de hoși, se retrag toți pe această gaură, în a doua peșteră, unde apoi sunt în siguranță.

Acesta este peștera, despre care poeta regină Carmen Sylva, în sorierea sa „Povestile Peștelui“, istoricesc cu un deosebit farmec, întâmplările atâtor fete tinere, atrase acolo de cântecul culce al cimpoiului unui strigoiu, ce se ținea în această peșteră și care, prefăcut în unu prea frumos și ténér ciobănașu,

cu numele Bucur, cu cântecul cel dulce al cimpoiului său atrăgea acolo multe și prea frumoșe fete tinere, cari apoi după ce intrau în peșteră, prinse fiind de strigoi, se prefăceau în stâncă și a loră nenumerate urme încă și azi se pot vedé jur împrejur în astă peșteră. În realitate aceste urme sunt reprezentate prin multele formațiuni de stalactite, ce se află aici.

După ce am privit astfel peștera și mănăstirea, am eșit afară înaintea mănăstirei, și în micul podeu de-acolo, am făcut foc la care ni-am pregătit cina. După cină ni-am retras în 2 chili, ce ni-le au pus călugărul la dispoziție, pentru a ne odihni peste nopte. În aceste chili însă, din cauza imensei mulțimi de vietăți din lemn, prea peste măsură ne-am convins, că nici cele mai radicale mijloce ale puternicului Morfeu nu ar fi în stare să te țină nedeșteptat din dulcele somn.

(Va urma).

în Pellană, ce l'a avut până a trăit în Comuna inferioară, d'ér ministru de interne, cu Nr. 20,168 din 1892 nu i-a permis schimbarea numelui de familie în altă nume cu „accentu strein” (idegen hangzásu); deși soimă prea bine, că ce înțelege d-lu ministru sub „accentu strein”, adeocă nemaghiar, ajunge a constata, că d-lu ministru n'a conoesu schimbarea unui nume de familie; apoi decă un ministru încă este cu rezervă în astfel de casuri, cum devine un referinte, în cause de rămasă, se schimbe nu numai nume de botoză, ca *Dionisie* în „*Denes*”, *Elena* în „*Iloana*”, *Paraschiva* în „*Piroska*”, d'ér chiar și numele familiare, ca: *Lasciu* în „*Laskoj*”, *Garoiu* în „*Garoj*”, *Cătana* în „*Katona*”, *Țogoci* în „*Czogoj*”, *Cicioiu* în „*Czikoj*”, *Macrea* în „*Makrai*”? Ce ar dice d-lu referent, decă nu numai în afaceri private, d'ér oficios s'ar pomeni cu numele de „*Benedescu*”?

Acesta este un abuz, ce p'ote avé pentru cei interesați daune enorme materiale, cu deosebire în ceea ce atinge dreptul de ereditate, căci *Spiridon* *Macrea* prea ușor p'ote să deneghe surorii sale „*Makrai Piroska*” dreptul de ereditate la averea eredită.

Totă din partea sedriei orfanale s'a dat ordină tuturor notarilor, ca conscrierile casurilor de morțe și inventariile să se facă numai în limba maghiară; noi soimă, că în acestă comitată este și limba română limbă protocolară, că toate comunele au declarat limba română de limba loră protocolară; nici o lege nu opresce notarilor a nu scrie în altă limbă, decă numai în cea maghiară, și totuși d-vostre, cu desconsiderarea tuturor drepturilor, veniți și voiți a maghiarisa toate?!

(Va urma.)

Imormântarea generalului Florescu.

Diarele din Bucuresci spun, că capitala României nici-odată n'a vedut o imormântare mai frumoasă, ca cea a generalului Florescu, ce s'a făcută Duminecă. Catafaloulă, pe care se afla cociugulă, era acoperit de-o mulțime de cunună, între cari una din partea regelui Carol. La orele trei d. a. I. P. S. Sa Ghenadie, Metropolitulă primat, înoungiurată de metrososă cleră, a început oficiul funebru, după care I. P. S. Sa ținu o cuvântare plină de adeno simțăminte, prin care arată marile merite ale repositului. La apoi cuvântul d-lu general *Lahovari*, ministru de războiu, ală cărui discurs ilă publicăm aici în totă estensiunea:

Alteță Regală! Domnilor! Fraților! Amă cernit drapelele, amă cernit spadele, amă cernit inimile noastre, căci amă pierdut pe șeful, care ni-a iubit mai presus de tot în viață!

Da! ni-a iubit cu o dragoste nemărginită, ni-a iubit și ni-a crescută pe toți, noi astăzi conducătorii scumpei sale armate!

Alții vor veni la această dureră tribună, să vă arate calitățile sale de om de stat, și partea însemnată ce-a luat la crearea României de azi; alții vor plânge asupra părintelui de familie neuitat, ce a fost!

Eu însă, în numele armatei, revindic numărul pentru noi această măreță figură, căci numai pe noi ni-a iubit mai presus de tot în viață.

El a intrat în armată la vârsta de 14 ani; devenit sublocotenent la vârsta de 16 ani, el a fost cel diutău ofițer român, care a mers să se formeze la umbra unei mari armate, cu trecut istoric și război; întors în țară după terminarea studiilor sale militare la școala de Stat-Major din Paris, el trecu repede diferitele trepte ale ierarhiei; marile sale calități de soldat desfășurându-se, el se simți strimțorât în limitele înguste ale armatei române de atunci și visul său neclintit fu de a o mări, de a o mări mereu, de a o mări astfel, încât vocea sa puternică să ajungă abia pentru a o comanda. El vedea în mărirea armatei mărirea României; a trăit și a murit cu această înaltă și patriotică gândire!

Epoca vieții noastre naționale atât de agitată în vremurile tinereții sale, atunci când destinele României se desbăteau numai de oțăr alții, au dat generației, din care făcea parte, un mare avânt puternic!

Renascerea României, consacrată prin *Unire* la 1859, este în același timp momentul de reînviere al armatei și colonelul Florescu este chemat la 28 Noiembrie 1859 pentru prima oară în capul armatei, ca ministru de războiu!

Ah! oine dintre noi, cari am fost atunci elevii săi, nu și aduce aminte, cu recunoștință și pietate, iubirea cu care ni-a încunjurat pe toți! El vedea în noi viitorul armatei, viitorul țării și ne iuba așa cum iuba țara. El vedea în noi uclă viitoare mărirea României, astfel cum o dorea și nu cruța nimic spre a ne insufla duhul militar de care era îndestrat de Dumnezeu!

Nici odată nu era mai fericit decă în fața trupeilor! Când venea călare, falnic, cu stăea în pept, cu stăea în frunte, în sunetul muzicelor și ne striga: „*sănetate copii!*”, simțiam toți, că strigătul său era voios și fericit, că eram iubiți de el și tinerele noastre inimi băteau tare în pepturile noastre. Aveam atunci visiunea unei Românie mari!

El reprezenta pentru noi militarismul cel mai voinic și cel mai falnic. Era din acei soldați mândri dela începutul secolului, cari se îmbrăcau în mare ținută de ceremonie în zilele de bătaie și le plăcea lupta trupă la trup, la soarele mare al zilei, cădând voios cu fața spre cer! În lunga sa carieră dela 1859 el n'a lăsat neatină nici o chestiune, care interesa apărarea țării! La 1871, după o întrerupere de câțiva ani, adus de evenimentele politice, el a reluat direcția ministerului de războiu și găsind un nou și puternic sprijin în înaltele aspirații ale Suveranului, activitatea sa luă un mare avânt! El a pus temelia tuturor stabilimentelor militare cu cari ne fălim azi: casării, arsenale, pirotehnie, herghelii! Până și ideea întăririlor a preocupat de atunci pe acest înaltă cugeț prevădător! Câte drapele nouă a împărțit el la nouă regimente organizate de el?

El ni-a dat primul învățământ pentru conducerea trupelor și elă dirigia manevre cu mica noastră armată, atunci când armate mari nu începuseră încă această instrucție!

Cu să măsurăm opera sa, nu avem decă să ne amintim, ce a găsită densulă la 1859 și ce lasă astăzi.

La 1859 a găsită oinel regimente de infanterie pentru ambele țări unite, două regimente de cavalerie și, ca gloriă recentă, actul de desperare al unei mâni de voinic, pompierii dela 48!

Ce lasă astăzi? Siorul în care zace este umbră de drapele a sute de batalione și escadron; mii de guri de focă cernite astăzi redimă neatârarea țării și nume mari ca *Grivița*, *Plevna*, *Smârdan* amintesc de vece, că sufletul său a p'etrus în armata, ce a organizat!

El a avut o mare durere în viață! Neapărat, că un om așa de mare nu putea în luptele crâncene, provocate de frământarea renascerii, nu putea să nu deștepte ură mică.

Aceste uri, pe cari istoria nepărtinitore le va judeca aspru, l'au ținut departe de câmpurile de gloriă, pe cari căleau fii săi!

De sigur, că ar fi murit atunci trăsniț de durere falnicul general, decă cum va laurii victoriei nu ar fi încununat tinerele noastre drapele! Isbânda fiilor săi iubiți a îndulcit inima sa amară.

El ni-a urmat, reținut de departe, la țerm, gândurile sale au fost cu noi, lângă noi, în zilele grele, și el s'a mângaiat vedând îndeplinit visul său urmărit de atăta timp: *Neatârarea României dobândită de armată!*

Când ni-am întors, ni-a primit pe toți cu brațele deschise, încunjurat de mii de suvenir trimise lui după câmpurile de luptă, fragmente de obuze, arme vrăjmașe adunate pentru densul de fii săi recunoșători.

Trăia gânditor în mijlocul acestor dovești de iubire și pe masa sa de lucru, în plină lumină, el aședea statua s'ermanului fost *grănicer* din trecut, transformat în gloriosul *dobroanță* dela Plevna, devenit amenințător acum, cu arma în mână, mândru și falnic, ca și creatorul său! El nu se indoise nici-odată de noi, fraților, căci pe când lupta era încă p'ote departe, el pregătise din vreme semnul de

onore și virtute pe care scia, că are să-l merite pepturile voștre!

El nu l'a purtat în viață, d'ér inimile noastre i-lă dau astăzi! Căci ofițer și soldaț, suntem crescuți de densul, și decă amă făcută ceva pentru țară, el ni-a arătat calea onorei și virtutei militare!

Acum, când pentru cea din urmă oară muzicele, drapelele și tunurile vor saluta pe falnicul nostru general, să înălțăm inimile noastre oțăr inima sa, care de sigur ne va răspunde, și să-i dicem:

Te-am iubit și te vom iubi etern, fiind-că, într'adevăr, ni-ai iubit mai pre sus de tot în viață!

La orele patru d. a. cociugulă a fost aședat pe-ună afetă de tună trasă de 8 cai de artilerie. Cortegiul, care era enorm, a pornit apoi spre cimitirul Șerban-Vodă, unde s'au îngropat rămășițele pămâtesei ale neuitatului general. Ceremonia funebră s'a terminat la orele 5 și jumătate.

Hellada sub tutelă.

„*Curierul Financiar*” din Bucuresci publică următorul articol important asupra raporturilor financiare ale Greciei:

Ultimele sciri sosite din Atena, fac cunoscut, că cuponul de Iunie-Iulie, în sumă de 12 milioane, nu are șanse de a fi plătit; că agiulă aurului a ajuns la 80 la sută, și că guvernul grecese e pe cale d'a lua rezoluțiunea, ca cuponul aur să se plătescă în hârtie. Agiulă fiind de 80 la sută, detentorii de fonduri grece, n'ar prinde cu modulă acesta pe cuponele lor, decă 20% în aur.

Se asigură, că și acești 20% se vor plăti în Olimp, la ghișeul semișeilor, unde guvernul grecese are un nemărginită credit. Lucrul e forte posibil, deore ce faptul d'a mânca banii altora nu umilește, după spusa Grecilor, *suveranitatea națională și ambițiunea greacă*, după cum ar umili-o o comisiune internațională, care i-ar supune la plata datorilor.

Acum se vede și mai bine francheta și lealitatea, cu care d-nii *Carapanos* și *Constandopolo*, au arătat țării lor și Europei, adevărata situația a statului și sfârșitul dramei prin *moratoriu*, seu prin *concordat*.

Diarele din Atena asigură, că guvernul esamină în acestă moment un *proiect de invoiță cu creditorii*. Numescă-se această invoiță *moratoriu seu concordat*, ea nu se p'ote încheia fără garanții reale pentru creditorii detentori de fonduri grece, și aceste garanții nu sunt altele pentru ori ce stat în bancrută, după cum e Grecia, decă administrarea și încassarea veniturilor de oțăr însăși detentorii, adeocă de oțăr o comisiune internațională numită din sinul lor.

Ună diară grecese mai hrănesce încă speranță, despre facerea unui împrumut estern. În starea, în care se găsesse Grecia astăzi, făcând înțelege, că asemenea speranțe sunt curate visuri, dată fiind, că nici un capitalist sau mintea întrăgă, nu va scote un ban când scie bine, că nu-lă așteptă altă sorte, decă aceea a concordatului seu moratoriu.

Presupunând însă, că s'ar găsi vre-ună entusiasmă pentru finacele grece, care să deslege punga, totuși și acesta nu va consumi la o asemenea operațiune, fără *cesiunea administrării și încassării veniturilor statului de oțăr o comisiune internațională*, după cum s'a vedut acum în urmă, cu ocazia tratativelor dela Londra.

Ori cum ar fi, bancrută seu împrumut estern, Grecia nu p'ote scăpa fără o comisiune internațională și *D. Carapanos* ca și *D. Constandopolo* au avut mare dreptate când au diș, că e mai bine să se sfârșescă odată acum, decă a mai ține Grecia într'o stare de frământare, care o ruineză, o dă cu un secol înăpoi, și o șterge de pe harta țărilor seriose din Europa.

Literatură.

A apărut:

— În editura librăriei C. Sfetea din Bucuresci, a apărut: „*Lumea de azi*”, roman de aventuri, de *Grigore Mărușeanu*. Tipar frumos, hârtie fină. Mărimea 150 pag.

— În Tipografia Diecesană din Arad a apărut: „*Protocolul adunării generale a treia a Reuniunii învățătorilor români gr. or. din Diecesa Aradului*”, districtul din drăpta Mureșului, ținute în Arad la 13 și 14 Aprilie n. 1893. Form. 8° de 88 pag. Editura Reuniunii. Pe lângă protocol, se află adnexat: Cuvântul de deschidere, rostit de președintele Teodor Coontea; Raportul general al Comitetului; Învățământul intuitiv în școala populară, de Ios. Moldovan; Ce e cauza, de învățatura câștigată în școală, mulți o folosesc de armă chiar contra învățătorului, de Iuliu Groșoreanu; Introducerea elevilor în școală (prelegere practică) de Vas. Suciu; Rațiociniu despre averea Reuniunii; Raportul controlului și al bibliotecarului; Musica la noi și corurile noastre, de Valeriu Magdu; Credit ipotecar și amortizația, de Stefan Leucuța; Importanța istoriei în educațiune, de Nicolau Boscaiu; Importanța învățământului fizic al școlii populare, de Georgiu Tomșa.

NECROLOG. Subsemnații cu inima p'etrusă de cea mai adeno durere anunțăm tuturor consăngenilor, amicilor și cunoscuților, încetarea din viață a multă iubitei și în vece neuitatului nostru: fiu, frate și cumnat *Iulian*, student de a V-a clasă gimnazială, care după grele suferințe și-a dat nobilul și blândul suflet în mâinile Creatorului, azi la ora 5¼ dimineța în anul 17 ală etății.

Rămășițele pămâtesei ale decedatului s'au aședat spre odihnă eternă după ritul bisericei ortodoxe în 1 Iunie n. c.

Fi-i țărâna ușor!

Arad, 31 Mai n. 1893.

Dr. Lazăr Petco și Anna Petco născ. Șandor, părinți; Valeriu Petco, proto-notar; Eugen Petco, locotenentă ces. și reg. de pionier; Aurelia Petco măr. Hossu, Ana și Vilma Petco, frați și surori; Dr. Al. Hossu, avocat; Dr. Aurel Demian medic, cumnat; Eugen Hossu nepot.

DIVERSE.

O plantă crescută în stomac. Într'adevăr că acesta o să vi-se pară o minciună colosală de mare; d'ér ea s'a întâmplat în America, unde, trebuie să știți că este posibilul și imposibilul. Au diș: Ună negru anume John Henry Leake, avu într'o di nefericirea de a înghiți ună sâmbure de lămăe. Acel sâmbure, depus în stomac, germină în plantă, atât de mult, că după ună timp de suferințe, s'ermanul negru, succombă într'o efortare de vomitare și dureri grozave de stomac. Făcută autopsia intestinelor, doctorii găsiră în stomacul nefericitului, mai multe ramuri de lămăi, cari crescură pe stomacul său în tocmai ca cum ar fi crescut într'o grădină. Ce vor dice fructicultorii noștri de acestă cas?

Bizarul nume al unei fregate. Una din năvile de războiu brasiliane, care a luat parte la marea revistă navală din New-York, are ciudatul nume de Tiradentes. (Scote dinți). Acestă nume s'a dat acestei năvi de războiu în memoria defunctului Jose Joaquim da Silva Xavier, care a fost primul agitator democrat în Brasilia. El a luptat forte mult pentru răspândirea ideilor democratice și a plătit cu viața convingerile sale. Pe lângă meseria armelor acestă democrat brasilian mai era și dentist. Ecă pentru-ce autoritățile militare din Brasilia au dat la una din năvile lor numele de Tiradentes, care însemneză: Scote dinți.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Mator

Cursul pieței Brașov.

Din 6 Iunie

Banote rom. Cump.	9.70	Vënd.	9.77
Argint român.	9.68	"	9.72
Napoleon-d'or	9.76	"	9.79
Galben	5.70	"	5.75
Ruble rusești	127.1/2	"	—
Mărci germane	59.80	"	60.20
Lire turcești	10.92	"	—
Serisuri fonc. Alb. 6%	101.—	"	—
" " " 5%	101.50	"	—

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Iunie 1892.

Renta ung. de aur 4%	116.15
Impr. căil. fer. ung. în aur 4 1/2%	124.20
" " " " argint 4 1/2%	101.40
Oblig. " " " de ost. I. emis.	120.70
" " " " " II	—
" " " " " III	—
Bonuri rurale ungare	96.20
" " croato-slav.	—
Despăgubirea dijmei de vin	97.—
Imprum. ung. cu premii.	148.25
Losuri pentru reg. Tisei și Seghed.	140.50

Renta de hârtie austr.	98.30
" " argint	98.15
" " aur	117.30
Losuri din 1860	145.50
Acții de-ale Băncii austro-ung.	998.—
" " " ung. de credit.	410.—
" " " aust. de credit.	344.25
Argint	—
Galben imp.	5.84
Napoleonori	9.78 1/2
Mărci imp. germ.	60.12 1/2
London (lire sterline)	123.10
Rente de corone austr.	96.50
" " " " " "	95.15

Cu ocupațiune de 3—4 ore pe zi ori cine își poate crea un venit de 300—400 franci pe lună.
A se adresa sub V. S. 908 D-lor
HAASENSTEIN & VOGLER, Carlsruhe
(Baden). Porto postală p. scrisori 25 b.
o. postale 10 b. 137.1—3.

Nr. 2300—1893.

PUBLICAȚIUNE

privitoare la darea pentru pușcă și vânat.

După ce conform § 11 artic. de lege XXIII din a. 1883 privitor la darea pentru pușcă și vânat, această dare se începe cu 1 August a fiă-cărui an și se termină cu 31 Iulie a anului următor, prin această se face deci cunoscută acestor, cari posedă pușci pentru vânat, ca se-și ia o listă de dare dela oficiul orășenesc de dare și umplându rubricile acesteia se o trimite ță-și la oficiul de dare cel mai târziu până în 30 Iunie a. c.

Acea partidă, care în cursul anului de dare a ajuns în posesiunea unei pușci de vânat, e obligată. să arate acesta în timpul de 8 zile oficiului

orășenesc de dare și se așternă și respectiva lista de dare; totu asemenea și aceie, cari posedând pușci sub titlul de suvenir, obiecte moștenite în familie etc., pretind scutirea de dare, sunt obligați a prezenta blanchetele de dare referitoare la această oficiului orășenesc de dare cel mai târziu până la 30 Iunie a. c.

Acei posesori de pușci de vânat, cari sunt îndatorați numai la plățirea dărei pentru pușci, au se-și plătescă această dare la oficiul orășenesc de dare, acei posesori de pușci pentru vânat înse, cari au și bilete pentru vânat, au a plăti la oficiul orășenesc de dare pe lângă darea pentru pușci și darea pentru vânat.

Brașov, 24 Mai 1893.

Oficiul orășenesc de dare.

136.1—1

Se inchiriază

dela Sf. Mihail a. c. bolta din drépta în Têrgul grâului sub Nr. 5

și locuința din catnă I cătră piață, constătore din 4 încăperi, bucătărie, pivniță și șop de lemne, precum și o altă locuință în curte pe timpul de 6 luni.

Informațiunile necesare se pot afla la curatorul

138.1—3

NICOLAE FLUSTUREANU.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 6 Iunie a. c.

se dă în arêndă pe termen de cinci ani.

Începator de la 23 Iulie a. c. până la 23 Iulie 1898, fabrica de postav a moștenitorilor defunctului Colonel Eug. Alcaz, situată în cotuna Blebea, comuna Pedricanani, lângă Têrgu-Neamț. Fabrica este în stare lucrătore în testrată cu toate aparatele și mașinele trebuitoare. **Licitațiunea se va ține în arătata di la ora 1 p. m. în localul fa-**

bricei; concurenții pentru a fi admiși la licitațiune voru depune o garanția de cincă mii lei. Această garanția va fi irevocabilă perdată în folosul moștenitorilor în cazul când persoana asupra căreia se va aproba adjudecarea nu va complecta primul câștiu în ziua de 23 Iulie și nu ar depune garanția prevădută de art. XI din condițiuni.

Condițiunile de arendare se pot vedé în ori ce moment în Iași la domiciliul subsemnatului gerante, la cancelaria fabricei și la grefa tribunalului de Neamț și Sucéva.

135.3—4

Gerante: N. Gane.

A V I S U !

Prenumerațiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face și renoi ori și când dela 1-ma și 15 a fiă-cărei luni.

Domnii abonați se binevoiască a arăta în deosebi, când voiescă ca espedarea se li-se facă după stilul nou.

Domnii, ce se abonează din nou, se binevoiască a scrie adresa lămurită și se arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

HERKULESBAD

(Herkulesfürdő, Ungarn.)

Stațiune de cale ferată postă și telegraf.

Termele de puciosă și de sare eu renume universal.

Caldură terestică păvă la 56° C.

Începutul sezonului 1 Mai.

Fôrte frecventate și pentru cura climatică. — În anul 1887 Majestatea Sa Impărătesă-Regină a Austro-Ungariei a onorată cu augusta sa prezenta timp de 6 săptămâni această baie.

Locul de întrunire internațională ală tuturor ce au lipsă de leuire. Posiția admirabilă în valea Cerneli înconjurată de munturi uriași.

Palate splendide pentru toate isvórele.

Iluminare electrică, zidiri noué mari.

Oteluri grandioase, salon pentru cură, orchestră, teatru-Varietés (deschisă de anul trecut), locuri de preumblare și de excursiuni, excursiuni pe munturi, masagi, gimnastică suediană, băi electrice, stabiliment pentru cură cu apă rece.

Juncțiune cu trenurile Expres și Orient. Favoru la prețuri de călătorii. Juncțiune cu vapoarele pentru toate tinuturile duarene via Orșova.

Clima favorabilă. Aerul liber de praf, bogat în ozon. Posiția apărata.

Consultațiuni la numeroșii medici ai băilor în toate limbile europene și orientale.

105.4—4

Curată reciprocitate. — Fără acționari.

Totul venitul revine celor asigurati.

Cel mai mare și bogat institut de bani din lume.

Fondul de asigurare

907 milioane

franci.

The Mutual
Societate de asigurare pe viață din New-York
fundată 1843.

Asigură viața

după modalitățile cele mai diferite și mai favorabile.

Cu prospecte și cu cele mai bune informațiuni servese:

Subdirecțiunea Ardelenă seu agentura principală locală
Brașov, ulița Neagră Nr. 45.

ABONAMENTE

la „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	6 fl. —
Pe un an.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe un an.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se voru abona din nou, se binevoiască a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“